

Ministeriet i givet Tilfælde finder det rettest at sende dem. Maaske med en enkelt Undtagelse er der ikke fra nogen af de nuværende Konsulers Side fremkommet noget Ønske om en Forandring i denne Ordning, men skulde en velbegrunnet Anordning i saa Henseende blive rettet til Ministeriet, skal den blive efterkommen.

Saa har det ærede Medlem anket over, at Udenrigsministeriets Kalender ikke er udkommet siden 1904. Dette er rigtigt, og den udenrigsministerielle Kommission har allerede haft sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Nu, da efter de sidst vedtagne Love Arbejdskraften i Ministeriet er bleven forøget, er allerede en ny Kalender udarbejdet, og den vil i Fremtiden følge hvert Aar. Jeg skal i øvrigt bemærke, at denne Kalender i Fremtiden vil blive noget mere fuldstændig end tidligere, idet der vil blive anført Bemærkninger om Adresser, Kontortid, de Valgkonsuler, til hvilke man kan skrive paa Dansk, hvilke Konsuler der er bemyndigede til at modtage beedigede Søforklaringer, Telegramkoder osv., medens Listen over fremmede Gesandter vil blive udeladt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*Enevold Sørensen*): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2. Valgkreds (K. M. Klausen) rettede i sin Tale som Ordfører for sit Parti to Spørgsmaal til mig. Det første lød paa, om jeg i den kommende Rigsdagssamling agter at fremsætte Forslag om et andet Tilsyn indenfor Folkeskolen end det nuværende. Af Talere, der senere have haft Ordet, og som have udtalt sig om det paa Finanslovsforslaget stillede Forslag vedrørende denne Sag og udtalt sig i Tilslutning dertil, vil det ærede Medlem have erfaret, at Svaret paa hans Spørgsmaal forud var at finde i det forelagte Finanslovsforslag, og jeg antager, at det ærede Medlem nu er naaet til dette Punkt. Paa Finanslovsforslaget vil han finde det paa § 26. Det andet Spørgsmaal lød, om jeg vilde fremsætte Forslag om Seminarierne. Derpaa svarede jeg i sidste Samling det ærede Medlem, at et saadant Forslag vilde blive fremsat i indeværende Samling.

Naar jeg nu gaar over til at besvare andre til mig stillede Spørgsmaal, vil jeg først fremdrage det Angreb, der i Gaarsmødet af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) rettedes mod mig i Anledning af 2 Skolelæreres Forhold. Den første af disse var Enelærer Rendbæk i Ulbølle. Naar jeg nu omtaler

denne Sag, beder jeg ærede Medlemmer erindre, at det er en Sag, der ikke er afsluttet, det er en Sag, der for Tiden gaar sin Gang for Domstolene. Det ærede Medlem havde allerede eller syntes at have sin Dom færdig og afsagt. Men vent dog saa længe, mens Sagen gaar sin Gang. Det var under 24. Oktober 1907, at der til Ministeriet indkom en Begæring fra forskellige Mænd om, at Ministeriet vilde foranstalte Lærer Rendbæks Forhold undersøgte efter den Anledning, som en under Lærens Injuriesag mod et socialdemokratisk Blad fremkommet Tingsvidnesag gav. Nu gik der derefter, siger det ærede Medlem, $\frac{1}{2}$ Aar, som af Ministeriet benyttedes til at tænke over Sagen, før det tog fat. Dermed forholder det sig saaledes, at 4 Dage, efter at Ministeriet havde modtaget denne Henvendelse, gik Sagen til Amtsskoleledirektionens Erklæring, og dennes Svar, der er journaliseret som indkommet til Ministeriet den 28. November, gik ud paa, at man efter det ved Tingsvidnet fremkomne maa finde, at der er Anledning til at indlede offentlig Undersøgelse mod Førstelærer Rendbæk, for at Sagen kan blive fuldstændig oplyst. Sagen gik saa til Skolekonsulentens Erklæring, og efter at denne var afgiven, sendte Ministeriet Sagen den 7. Januar i Aar til Biskoppen over Fyns Stift med Anmodning til denne om, efter at han havde gjort sig bekendt med Forhørsudskriften, at indsende sine Ytringer om, hvorvidt der ikke efter hans Opfattelse maatte være Anledning til at nedsætte en Provsteret til Undersøgelse af vedkommende Lærers Forhold. Biskoppens Svar er af 4. Februar; han meddeler, at han i Mellemtiden har æsket Provstens Erklæring, og at han har afholdt Visitats paa vedkommende Lærers Skole. Han har fundet Forholdene der gode, ingen har under hans Nærværelse under Visitatsen henvendt sig med Klage til ham — men han udtaler, at han anser det for rigtigst, at der nedsættes en Provsteret. Ministeriet opfordrede derefter Biskoppen til at foranledige en saadan nedsat. Provstereten blev altsaa nedsat, der blev afholdt Forhør, og disse indsendtes i Slutningen af Maj. Vor Konsulents Erklæring over Sagen og det under Forhørene fremkomne forelaa derefter under 16. Juni. Sagen gik saa til Amtsskoleledirektionen, som jo ikke tidligere havde haft Lejlighed til at se Forhørene eller udtale sig angaaende disse. Den 8. Juli modtog vi Skoleledirektionens Erklæring, og den udtaler: „Uagtet vi anse det for meget tvivlsomt, om de fremkomne